

Dragi părinţi, bunici şi educatori,

Copilul dumneavoastră a împlinit 2 ani, iar în această perioadă are nevoie mai mult ca oricând de prezenţa unui adult. Copiii învaţă prin joc; din acest motiv trebuie stimulaţi să se joace, să descopere, să memoreze, să exerseze.

Adultul este punctul de reper, este modelul, este „cel mare". Copiii încearcă să imite adulţii, iar la această vârstă doresc să fie lăudaţi, încurajaţi, să se simtă iubiţi şi admiraţi. Este vârsta la care se familiarizează cu desenul. Ei iau creionul în mână şi încearcă să scrie aşa ca mama, ca tata sau ca bunicii. Pe scurt, ne imită.

Acum este momentul să fiţi alături de ei cu dragoste şi răbdare, să îi îndrumaţi, să îi cuceriţi, să îi înţelegeţi şi să vi-i faceţi prieteni.

Educaţia copilului mic, de 2-3 ani are loc mai ales în familie. Un studiu american efectuat la Universitatea Georgetown în urmă cu 10 ani a evidenţiat faptul că şcolarii care au beneficiat de educaţie timpurie încă de la naştere şi de atenţia familiei aveau un coeficient de inteligenţă mult mai ridicat decât cel al copiilor de care nu s-au ocupat părinţii sau bunicii în perioada antepreşcolară.

Deci primii trei ani din viaţă sunt definitorii, iar dezvoltarea copilului dumneavoastră depinde de timpul şi dăruirea pe care i le alocaţi. Copiii au nevoie de echilibru emoţional şi de stimulare. Alături de părinţi, bunici sau educatori ei câştigă încredere în forţele proprii şi evoluează dacă sunt îndrumaţi şi ajutaţi la nevoie.

La această vârstă, cei mici au nevoie de exerciţii pentru dezvoltarea motricităţii fine ce stă la baza unor abilităţi importante cum sunt îmbrăcarea sau dezbrăcarea, folosirea tacâmurilor, desenul, scrisul etc.

Tot la această vârstă îşi dezvoltă limbajul, identifică trăirile emoţionale ale celor din jur şi sunt atenţi la conversaţiile adulţilor.

Cartea de faţă vine în ajutorul dumneavoastră cu fişe de lucru variate, special concepute pentru copiii de 2-3 ani. Fiecare fişă conţine o casetă care se vi se adresează, cu explicaţii legate de activitatea respectivă şi de modul în care trebuie să comunicaţi cu copilul.

Pentru exerciţiile de scriere folosiţi creioane colorate groase, cu vârful rotunjit, carioci mari sau creioane cerate.

Fişele din carte conţin jocuri:

- de recunoaştere a unor fiinţe şi obiecte familiare, atât în fotografii cât şi în desene,
- pentru dezvoltarea capacităţii de clasificare sau asociere,
- de grupare şi sortare pe baza unor criterii (mărime, culoare, mult, puţin etc.),
- cu sarcini de lucru pentru dezvoltarea coordonării mână ochi,
- cu exerciţii grafice simple, ce pregătesc musculatura mâinii pentru scris,
- de recunoaştere a culorilor şi formelor,
- pentru dezvoltarea limbajului şi a abilităţilor de comunicare.

Sfaturi utile

Înainte de a lucra împreună cu copiii, asiguraţi-vă că au la dispoziţie o măsuţă şi un scăunel adecvate vârstei, lumină suficientă şi toate materialele necesare rezolvării fişei respective.

Învăţaţi-i să ţină corect creionul în mână. Dacă aveţi un copil stângaci, sfatul psihologilor este să nu încercaţi să îl corectaţi. Forţându-l să folosească mâna dreaptă puteţi să îi provocaţi anxietate sau chiar tulburări de limbaj.

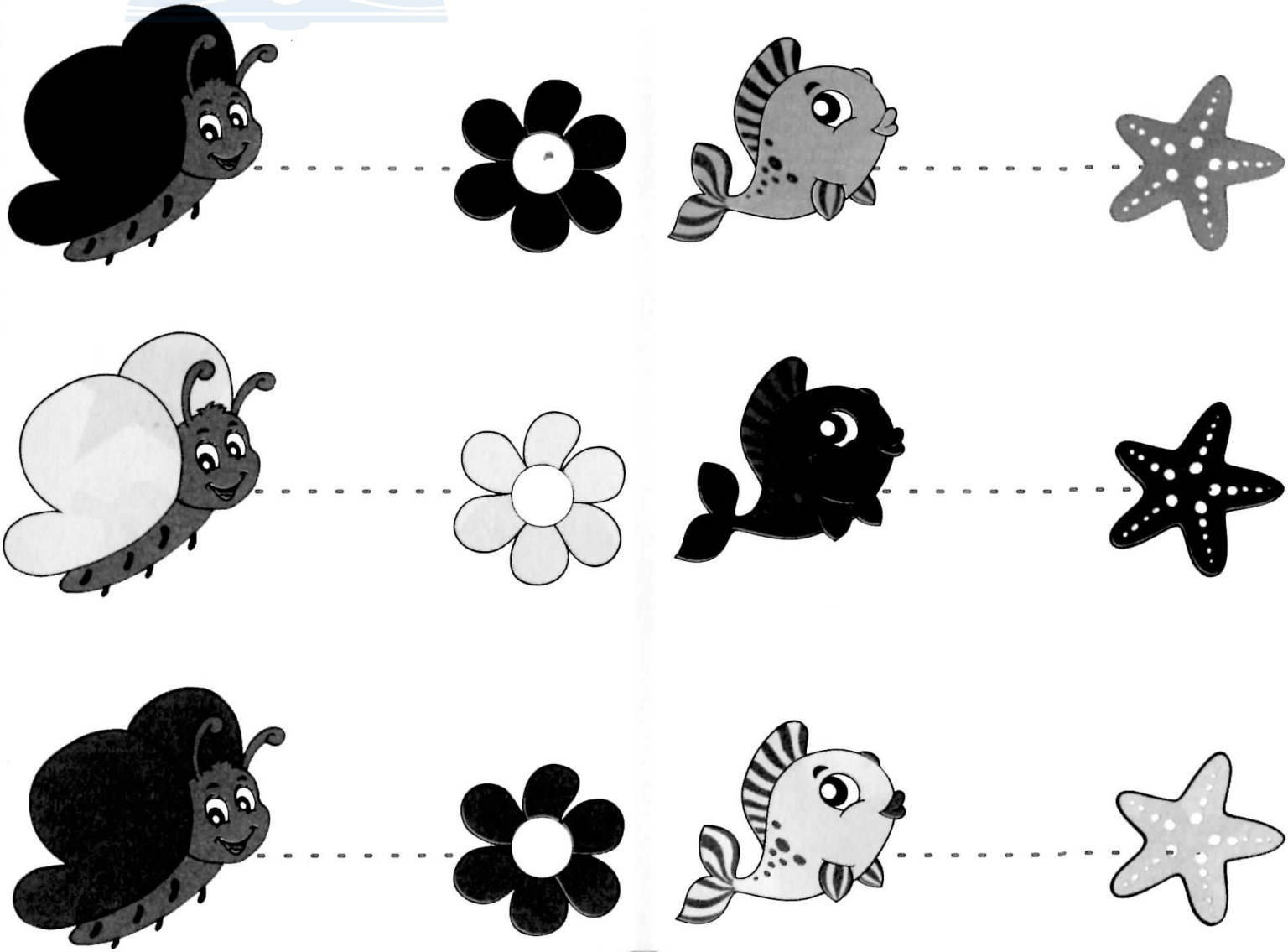
Tendinţa copiilor este de a strânge foarte tare în mână instrumentul cu care scriu. Spuneţi-le să nu strângă foarte tare creionul deoarece îi va durea mânuţa.

Pentru copiii mici **a învăţa=a se juca**. Nu uitaţi această egalitate atunci când îi îndrumaţi. Nu trebuie ca aceste scurte lecţii să devină o corvoadă pentru cei mici. Dacă într-o zi preferă să se joace cu cuburi, respectaţi-le dorinţa! Copilul are nevoie de prezenţa adultului dar nu de intervenţia lui permanentă. Uneori ne roagă să îi arătăm, alteori se încăpăţânează să rezolve singur. În acest ultim caz, îndrumaţi-l discret, lăsaţi-l să repete singur până reuşeşte, apoi felicitaţi-l! Aprecierea adulţilor îl încurajează.

Şi nu uitaţi: Primii paşi în educaţie sunt foarte importanţi! De dumneavoastră depinde succesul copilului în viaţă!

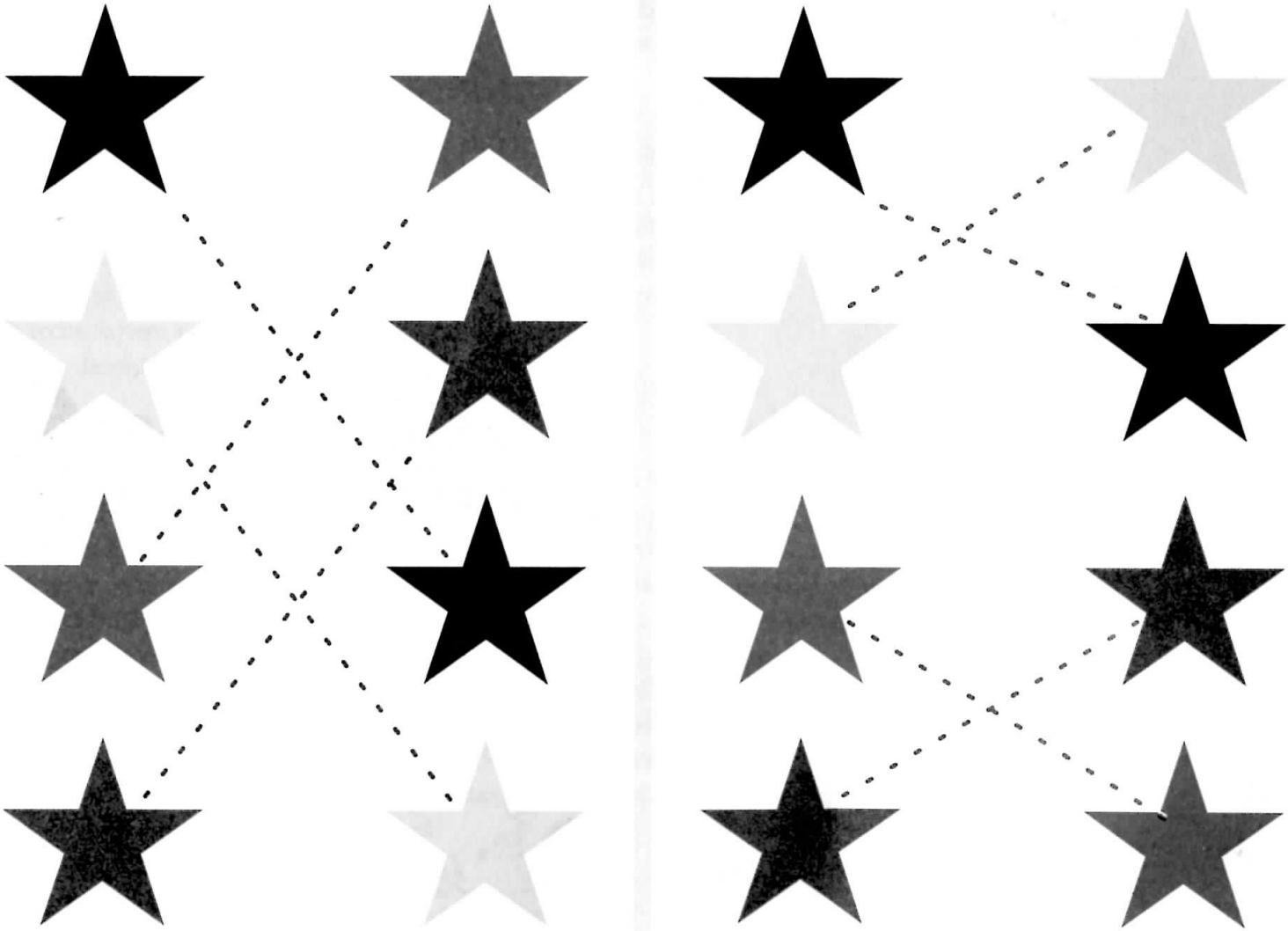
1

Indicați copilului, cu arătătorul, pe rând, fiecare desen. Puneți-i întrebări de forma: „*Ce este aceasta/acesta? Ce culoare are*?“. Rugați-l să identifice desenele care au aceeași culoare și să numească culorile. După ce copilul răspunde, uniți fluturele cu floarea de aceeași culoare urmărind linia punctată cu degetul. Rugați copilul să repete gestul și să urmărească cu degetul pe hârtie linia punctată. „*Ajutăm fluturașul să zboare către floarea colorată la fel.*“ Trageți dvs. o linie urmărind linia punctată de la fluturele roșu către floarea roșie, apoi puneți-l să deseneze singur pentru ceilalți fluturași. Procedați similar în cazul setului următor de desene.

2

Indicaţi copilului, cu arătătorul, pe rând, fiecare desen. Puneţi-i întrebări de forma: „*Ce culoare are steluţa*?“. Rugaţi-l să identifice steluţele care au aceeaşi culoare şi să numească culorile. După ce copilul răspunde, uniţi două câte două steluţele de aceeaşi culoare urmărind linia punctată cu degetul. Rugaţi copilul să repete gestul şi să urmărească cu degetul pe hârtie linia punctată. „*Unim steluţele care au aceeaşi culoare*“. Trageţi dvs. o linie urmărind linia punctată pentru a uni steluţele roşii, apoi puneţi-l să deseneze singur pentru următoarele. Procedaţi similar în cazul setului următor de desene.

3

Indicaţi copilului, cu arătătorul, pe rând, fiecare desen. Puneţi-i întrebări de forma: „*Ce este aceasta/acesta? Ce culoare are*?“. Rugaţi-l să identifice desenele care au aceeaşi culoare şi să numească culorile. După ce copilul răspunde, uniţi cu degetul fiecare desen cu bulina de aceeaşi culoare urmărind o linie imaginară. Rugaţi copilul să repete gestul: „*Uneşte te rog desenul cu bulina colorată la fel*“. Dacă copilul ştie deja să traseze linii rugaţi-l să încerce să unească desenele fără ajutorul liniei punctate. La nevoie trasaţi dvs. linia punctată. Procedaţi similar în cazul setului următor de desene. De fiecare dată, cereţi-i să spună cu glas tare ce urmează să facă şi de ce.

